

— Какво сте направили? Нито стотинка нѣма да ви дамъ! Кжщата ми се напълни съ вода, — се развикалъ скжперникътъ.

Свили се отъ срамъ майсторитѣ. Като гръмъ отъ ясно небе имъ дошло това.

— Защо се сърдишъ, — обадилъ се младиятъ майсторъ. Приготвихме ти медовина. Да не се мжчи бабичката да ти приготвя.

Сѣтилъ се селянинътъ, каква е работата, засрамилъ се и казалъ:

— Цѣла паница съ медъ ще ви дамъ. Бързайте да поправите покрива, че кжщата ми отиде.

Майсторътъ се изкачилъ на покрива, поправилъ керемидитѣ и, докато съхнѣли дрехитѣ му, излапалъ паницата съ меда.

Стефанъ Мокревъ

ВЕЧЕ ПИШЕМЪ СЪ МАСТИЛО

Нищо, че сме толкозъ малки:
Съсъ мастило и писалки
Вече пишеме чудесно.
Не мислете, че е лесно.
Щомъ писалкитѣ си хванемъ,
Пръститѣ ни черни станатъ,
Мастилата се разливатъ,
И децата си отиватъ
Ужъ съсъ хубави успѣхи,
Пъкъ съ мастилени пжтеки
Върху новитѣ имъ дрехи.

Лжчезаръ Станчевъ